

lerende paa Kornpriserne. Naar Indenrigsministeriet modtog en Opfordring af denne Art, der fremkom med en saadan Vægt, tror jeg, at det har kunnet udstede Forbudet med god Samvittighed, og jeg tror ogsaa, at ærede herværende Landbrugsrepræsentanter bør bidrage til, at dette Forbud gaar ind i Befolkningens Bevidsthed som noget, just Landbrugets Mænd har anset for nødvendigt af samfundsmæssige Grunde.

Jeg hørte med en Smule Beklagelse det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sige, at Forbudet virkede uheldigt, fordi det ikke blev overholdt. Det ærede Medlem var til Stede i den Forsamling, hvorfra Forbudsopfordringen udgik, og vel var han Talsmand for et andet Forslag, som han har skildret her, og som jeg om et Øjeblik skal gøre nogle Bemærkninger om, men han deltog sammen med alle de andre i Opfordringen til Forbudets Udstedelse, og saa vidt jeg forstod, var baade han og alle andre enige i, at Forbudet ogsaa lod sig overholde og vilde blive overholdt, fordi alle Landmænd vilde sætte en Ære i at overholde det — det var Ord, som fremkom paa Mødet. Jeg har da ogsaa fra nogle Dele af Landet modtaget Beretninger, som gaar ud paa, at man mener, det overholdes, og dette fremgaar ogsaa deraf, at enkelte, som har ment ikke at kunne efterkomme det, har søgt om Dispensation, og naar de har kunnet godtgøre, at der forelaa særlige Forhold, som talte tilstrækkelig derfor, stiller man sig selvfølgelig ikke afvisende overfor saadanne Krav.

Jeg har nu tænkt at opfordre Myndighederne til rundt omkring i Landet at lade opslaa en Plakat, hvorpaa dette Forbud indskræpes, og for at man overalt i Landet skal forstaa, at det ikke er en Forholdsregel, der er fremkommet ud fra administrativ Kontorvisdom, har jeg ladet sætte paa Plakaten, at det er udstedt for at sikre Landets Befolkning Brødkorn og udstedt paa Opfordring af alle de nævnte Repræsentanter for Landbrugerne. Naar jeg har faaet denne Plakat opslaaet, vil jeg bede det ærede Medlem fra Sæby medvirke til, at en anden Plakat kommer til at staa ved Siden af. Samtidig med, at man paa vedkommende Møde fremsatte den omtalte Opfordring til Ministeriet om at udstede et Forbud, vedtog de tre fornævnte Landboorganisationer at udsende en Opfordring til Landbostanden „om ikke at tøve med at bringe deres Brødkorn frem til Salg, idet man i saa Henseende ogsaa fremhævede Hensynet til, at der sandsynligvis i en nær Fremtid vilde blive

bragt udenlandske Foderstoffer paa Markedet til saadanne Priser, at de vil afgive billigere Fodermidler end Rug og Hvede til de nugældende Priser“. Saadanne Opfordringer er, saa vidt jeg ved, ogsaa udgaaet fra de tre Landboorganisationer samtidig med, at Indenrigsministeriet udstedte sit Forbud, men jeg tror, det vilde se godt ud, om de tre Landboorganisationer ved Siden af den Plakat, hvorpaa Forbudet mod Opfordring indskræpes, vilde sætte den Opfordring til Landbrugerne, som de fandt ønskelig.

Jeg har, som ærede Medlemmer vil have set, haft den Opfattelse tilfælles med Flertallet i Kommissionen, og som oftest et meget stort Flertal, at Spørgsmaalet om Priserne paa Korn og deres Fastsættelse ved Tvang var et overmaade vanskeligt og delikat Spørgsmaal, fordi man derved rørte ved nogle af de fineste Traade i hele vor økonomiske Organisme, fordi Korn- og Foderstofpriserne staa i saa overmaade nær Forbindelse, fordi hele vort økonomiske Liv i saa høj Grad er baseret paa, at Landbrugets Produktions- og Eksportkaar ikke forringes under den nuværende Tilstand, og fordi Landbrugets Trivsel i disse Tider har saa uhyre meget at betyde for hele Samfundet, ogsaa for den Del af det, som de nuværende Tider byder vanskeligere Kaar, idet Samfundet derigennem, at en vigtig Del af det trives, opnaar Styrke til at imødegaa Vanskeligheder og ogsaa til at kunne hjælpe den Del af Befolkningen, som rammes særlig haardt. Jeg har altsaa haft den Opfattelse, at man skulde behandle dette Spørgsmaal med stor Forsigtighed og anvende de lempeligste Midler, saa længe det er muligt, og jeg vil opfordre alle i denne Sal til, hvor de foreslaaede lempeligere Midler kan komme til Virkning og derigennem opfylde deres Formaal, at bidrage dertil og ikke gaa den modsatte Vej: at fremkomme med Bemærkninger, som, selv om de ikke tilsigter det, dog i deres Virkning kan komme til at hemme disse lempeligere Foranstaltninger. Thi slaar disse ikke til, vil det Øjeblik uafviseligt melde sig for Statssamfundet, hvor de kraftigere Forholdsregler maa anvendes.

Det ærede Medlem fra Sæby var i Kommissionen inde paa en meget kraftig Forholdsregel, og jeg hørte med stor Interesse paa hans Udvikling den Gang ligesom ogsaa paa hans Udvikling fra Talerstolen forleden, idet han anbefalede en Ligning af Korn over hele Landet i